

عنوان مقاله:

اولوکیتشوره: بوداسف فرزانگی و غم خوارگی

محل انتشار:

دوفصلنامه هفت آسمان، دوره 14، شماره 55 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 41

نویسنده:

زهرا محرمی - دانش آموخته کارشناسی ارشد ادیان شرق از دانشگاه ادیان و مذاهب

خلاصه مقاله:

مفهوم بوداسف از مفاهیم بسیار مهم در سنت مهاییانه ای آیین بوداست. برخلاف سنت هیینه یانه، که فقط یک بوداسف در آن به چشم می خورد، که آن هم بودای تاریخی (شاکیه مونی) است، در مهاییانه، بوداسفان بی شماری وجود دارد که بوداسف اولوکیتشوره، با دو صفت برجسته پرچنا (فرزانگی) و کرونا (غم خوارگی) یکی از آنهاست. در واقع، همین مهربانی و دل سوزی بی نهایت در بوداسفان است که موجب می شود آنها بیش از آنکه در فکر حصول نیروانه خود باشند دغدغه خاطرشان، یاری رساندن به موجوداتی باشد که در بند گرفتاری اند. ظهور او، برای کمک به موجودات، در شکل های مختلفی از بوداها و بدهی ستوه ها و در قلمروهای مختلف است. محبوبیت بوداسف اولوکیتشوره و سرانجام کیش او، نه فقط در هند، بلکه در سراسر کشورهای آسیای شرقی، رواج یافت. تظاهرات متفاوت او در هنر نگارگری و تندیس سازی تابع تفاسیری است که از دو مفهوم اصلی فرزانگی و غم خوارگی در فرهنگ های مختلف شکل گرفته است. مقاله ای که پیش روست، درصدد معرفی این شخصیت، بوداسف اولوکیتشوره، است.

کلمات کلیدی:

: بوداسف، اولوکیتشوره، کرونا (غم خوارگی)، پرچنا (فرزانگی)، کوئن یین، منتره شش سیلابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1403836>

